

повѣдь; съ тѣзи заповѣдь тя обвзваше на ежегоднѣтъ исповѣдь всичкытъ вѣрующы, подъ страхъ на смиртный грѣхъ, или на вѣчно осужденіе. Тази заповѣдь ся състави и бы пріята на четвъртый Латранскій (*отъ Латранъ, знаменито място въ Римъ Б. П.*) съборъ при Инокентій третій (1215). Но тойзи съборъ можеше, ако е намѣрвалъ това за благословио, да издаде заповѣдь, немаше обаче правото да рѣши че нарушилите ще ся подвъргнатъ на вѣчно осужденіе, защото самъ Богъ има властътъ да спасява или да осужда.

Вѣсточната каѳолическа църква